

Kriget i Gaza

Alla partier av de israeliska och palestinska borgarklasserna leder sina proletärer till slakthusen i ett krig för att försvara sina vinster och kapitalets ruttna regim

Mot imperialistisk krigföring, för revolutionärt klasskrig

Under de 75 åren sedan 1948 – när den Judiska staten föddes och panarabiska nationalismen led ett avgörande nederlag i Mellanöstern, och kanske sitt sista möte med historien – har den palestinska befolkningen lidit igenom utvisningar, massakrer, terror och förföljelser utan slut.

Bidragande till detta nationella förtryck som påtvingats av Staten Israel var de andra staterna i regionen som utnyttjade de olika väpnade palestinska organisationerna för sina egna maktintressen, men som, bortom hycklande proklamationer till förmån för “den palestinska saken”, inte skonade palestinska flyktingar från förföljelse och massakrer.

År 1970 i Jordanien kvävde jordanska och syriska militärstyrkor ett uppror vilket resulterade i flera tusen dödsfall bland palestinska flyktingar. I Libanon i augusti 1976 mördade falangister, med syrisk medverkan, tusentals palestinier i alla åldrar i flyktinglägret Tel al-Zaatar. År 1982, även i Libanon, massakrerade falangister, med den ockuperande israeliska arméns medverkan, tusentals palestinier i området Sabra och det angränsande flyktinglägret Shatila i utkanten av Beirut.

Ingen bryr sig om den “palestinska saken”, ingen är intresserad av det palestinska proletariats öde. Idag bryr sig alla regeringar endast om krig, vilket är nödvändigt för alla borgarklasser. Men för varje krig krävs ett rättfärdigande problem, en motivering.

Den israeliska borgarklassen kommer att utnyttja Hamas intrång för att rättfärdiga påtvingandet av en inre disciplin på alla klasser med våld och blodiga aktioner mot de palestinska proletärerna.

Hamas, ursprungligen en underhuggare för Israel mot Palestinska befrielseorganisationen, måste upprätthålla sin terrorregim över Gazas proletärer, först och främst genom att förhindra dem från att fly från det där frilutsfängelset, i objektiv enighet med Israel och Egypten, då en mass emigration hade inneburit dess undergång. Samtidigt kontrollerar PLO Västbanken på Israels vägnar och är tyst om ödet av sina rivaler i Gaza.

Resultatet som eftersöks av alla borgarklasser är att framtvunga ett nytt blodbad i förberedelse för ett regionalt och kanske ett allmänt storkrig.

Inom den nuvarande ramen för dess extrema röta är världskapitalismen redo att släppa lös dödliga vapen för att terrorisera och kuva miljontals proletärer på alla sidor av fronten.

Vi internationalistiska kommunister måste avslöja de verkliga villkoren för detta hot, som alltid är dolt bakom nationalistiska, demokratiska, etniska eller religiösa skärmar.

Istället måste vi kommunister tala om för proletärerna att förkastandet av krig börjar vid intensifieringen av fackförenings kampen för löner och en minskning av arbetstiden.

Vi måste säga till det palestinska proletariatet att inte låta sig bli lurade av deras borgarklass, säljas till regionala maktens tjänst för att offra sig själva som kanonmat i krig som står i motsats till deras intressen. Vi måste säga till det Israelisk-Judiska proletariatet att slåss mot deras borgarklass och mot det nationella förtrycket av deras palestinska klassbröder. Vi måste säga till proletärerna i alla länder att de inte ska hänföras av propagandans sirener som ställer sig på någon av de två mordiska borgarklassernas i Palestina och Israel.

Den pågående konflikten kommer att användas överallt av världens borgarklass för att skrämja proletariatet, för att åtskilja det från sina viktiga intressen, för att rättfärdiga åtgärder för sämre löner och nya uppoffringar.

Borgarklassen kommer inte kunna föra sitt krig om de inte kan övertala stora skaror av arbetarklassen med sin lögnaktiga propaganda. Vi måste motverka denna propaganda inte bara genom att svara med våra egna sanningar gentemot den härskande klassens lögn, utan även genom att rikta arbetarnas kamp till proletariats materiella behov, en praktisk verklighet där borgarklassen och deras tjänare i arbetsledarens lögn och felaktiga argument är av ringa värde.

Proletariatet kommer, inför den konstanta försämringen av dess levnadsvillkor och kapitalismens katastrofer, att föda en gigantisk säsong av kamper som kommer att korsa hav och gränser.

För att detta nya stora klasskrig ska vinnas måste världsarbetarklassens väsentliga organ, Internationella Kommunistiska partiet, stärkas.

Internationella Kommunistiska Partiet
international-communist-party.org